

Dorință

Lyana Poezii

Privește-mă... când soarele apune
Și se topește vag, în depărtări,
Atunci căușul palmelor fecunde
Va netezi fecunde sărutări....

Ia-mi inima topește-o la foc rece,
Transformă-mi-o în pană argintie,
De-ar fi să pleci din existențe sumbre
Ascunde-o sub vreun colț de pălărie.

Nu m-ameți cu veșnice regrete,
Nopți nedormite, gânduri în zadar,
Ce te-or lovi cândva, prin vremuri grele,
Și-ti vor călca prin suflet iar și iar....

Căci voi fi fie vis, fie furtună,
Dureri ascunse-n spații străvezii
Sau orice-ai vrea să fiu în lumea asta
Ca să mai poți în brațe să mă ții...

Privește-mă când luna alburie
Se înalță atât de mult în depărtări
Iar raza ei în răsfrântă -n nemurire
M-alintă vag mă-nvăluie-n uitări

Îmi netezește calea nemuririi
Acea pe care, de un timp încoace
M-am pomenit deodată fără voie
Și fără ca să mă mai pot întoarce.....